

kandidátů advokacie jest, kdo byl odsouzen pro zločin anebo přečin nebo přestupek ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravopočestnosti anebo pro jakýkoliv přestupek k trestu na svobodě nejméně 6 měsíců trvajícímu, anebo byl-li z určitých důvodů propuštěn ze státní služby (§ 3 soud. instr. čís. 81/1853 ř. z.). Ustanovení § 16 org. zák., jímž byl nahrazen § 11 soud. instr. čís. 81/1853 ř. z. nemluví sice o bezúhonnosti, nýbrž praví, že žadatel o přijetí do soudní praxe musí prohlásiti, zda se hodlá věnovati soudcovskému úřadu nebo jinému právníckému povolání, ale z toho nijak neplyne, že ten, kdo se nemíní věnovati soudcovskému povolání a žádá o přijetí do soudní praxe, nepodléhá ustanovení § 3 soudní instrukce čís. 81/1853 ř. z., poněvadž s prohlášením toho neb onoho obsahu zákon nespojuje různé právní účinky co do podmínek přijetí do soudní praxe, nebo zápisu do seznamu kandidátů advokacie. Není-li žadatel způsobilým pro přijetí do soudní praxe, není podle § 30 odst. 1 adv. řádu způsobilým ani k zápisu do seznamu kandidátů advokacie. Odvolatel byl odsouzen pro zločin a není proto způsobilým podle § 3 soudní instrukce ani k přijetí do soudní praxe, ani k zápisu do seznamu kandidátů advokacie. Usnesení krajského soudu v L. nemění nic na skutečnosti, že odvolatel byl odsouzen pro zločin, ano pouze vyslovuje, že přestala ztráta způsobilosti k vykonávání notářství. Opak nelze vyvozovati ani obdobně z § 2 a) novely k adv. řádu čís. 40/22 sb. z. a n. Tam se praví, že advokacie nemůže dosáhnouti, kdo pravoplatným rozsudkem soudu trestního odsouzen byl pro čin, pro který podle platných ustanovení nastává ztráta volebního práva do obcí, po dobu této ztráty. Avšak tohoto ustanovení nelze použiti ani obdobně na zápis do seznamu kandidátů advokacie, poněvadž předpokladem dosažení advokacie jest (s výjimkou stanovenou v § 6 adv. řádu) podle § 30 odst. 1 adv. řádu a podle §§ 1 odst. 2 písm. e), 5 a 6 novely k adv. řádu též, aby předcházel zápis do seznamu kandidátů advokacie. Scházela-li žadateli způsobilost pro tento zápis, nemůže ovšem dosáhnouti ani advokacie, nehledíc k ustanovení § 2 písm. a) novely k adv. řádu.

Čís. 14344.

Z ustanovení zákona čís. 125/31 Sb. z. a n. nemůže zaměstnavatel odvozovati nárok na snížení závazků uložených mu ve smyslu §§ 11 a 12 zák. čís. 130/21 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 2. května 1935, Rv I 2447/33.)

Žalobce byl rozsudkem krajského soudu v Ch. uznán povinným platiti žalovanému na základě zákona čís. 130/21 sb. z. a n. roční pensi ve výši 5.351 Kč. Renta 5.448 Kč ročně, vyplácená žalovanému podle zákona čís. 26/29 sb. z. a n. o pensijním pojištění, byla zvýšena podle zákona čís. 125/31 sb. z. a n. o 4.572 Kč. Žalobce zastává názor, že jest oprávněn sraziti si tuto částku z renty, již žalovanému platí podle rozsudku krajského soudu, oznámil žalovanému, že jest mu povinen platiti jen 779 Kč ročně a přestal mu poukazovati též rentu až do úplného vyrovnání tvrzeného přeplatku 6.477 Kč. K vydobytí zadrželé renty vedl

žalovaný exekuci. Žalobce tvrdě, že k srážkám byl oprávněn, žádá, by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Směrodatné jest ustanovení třetího odstavce § 118 zák. čís. 26/29 sb. z. a n., podle něhož závazky podle §§ 11 a 12 zákona čís. 130/21 sb. z. a n. nezmenšují se o částku, kterou převyšuje důchod vyměřený podle zákona důchod, na nějž měla oprávněná osoba nárok proti nositeli pojištění poslední měsíc před vstupem tohoto zákona v činnost (1. ledna 1929, viz § 198 téhož zákona), při čemž jest nedbati zvýšení důchodu plynoucího z případného nákupu dobrovolného pojištění zaměstnancem, dále o drahotní přídavky poskytované nositelem pojištění buď dobrovolně nebo na základě zákona nebo nařízení. Nový zákon čís. 125/31 sb. z. a n., kterým byl do zákona čís. 26/29 sb. z. a n. vsunut nový § 177 a), jest zřejmě doplňkem zákona čís. 26/29 sb. z. a n. a v tomto novém zákoně není obsažena žádná změna ustanovení třetího odstavce § 118 zákona z roku 1929. Důsledkem toho nelze z ustanovení zmíněného zákona čís. 125/31 sb. z. a n. odvozovati nárok na snížení závazků ve smyslu §§ 11 a 12 čís. 130/21 sb. z. a n. Upozorniti pak nutno na různou stylisaci odstavce druhého a odstavce třetího uvedeného § 118 zák. čís. 26/29 sb. z. a n. V odstavci druhém jest ustanoveno, že právo zaměstnavatelovo na započtení na smluvní plnění zůstává nedotčeno a zákaz takového započtení jest v poslední větě druhého odstavce výslovně vytyčen, kdežto v odstavci třetím, jednajícím o závazcích zaměstnavatelů podle § 11 a 12 čís. 130/21 sb. z. a n. se uvádí, že závazky ty se nezmenšují o částky tam uvedené. Poněvadž pak při tom se praví »a kterou převyšuje důchod vyměřený podle tohoto zákona« a zákon čís. 125/31 sb. z. a n. nutno považovati za součást zákona čís. 26/29 sb. z. a n., do kterého nový § 177 a) byl vsunut, nelze srážky, které dovolatel žalovanému činí, odůvodniti zákonnými předpisy.

Čís. 14345.

Předchozí dohoda stavebníka s vlastníkem pozemku o provedení stavby na pozemku tom vylučuje nabytí pozemku stavebníkem podle § 418 obč. zák. posl. věta.

(Rozh. ze dne 2. května 1935, Rv I 397/35.)

Srovnej: sb. n. s. čís. 4348, 8034.

Žalobkyně opřela žalobu o nepřipustnost exekuce podle § 37 ex. ř. o to, že nabyta vlastnictví k nemovitosti do dražby dané provedením stavby podle § 418 poslední věta obč. zák. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto